

Misna slavlja i župni oglasi

Pon. 15. svibnja	18.30 + Milan, Mate, Marica, Katica i Mande Mihaljević
Utorak, 16. svibnja	18.30 + Po nakani (al) 19.30 VOJNOVAC: Pobožnost Sv. Anti (9. utorak)
Srije., 17. svibnja	18.30 Na čast Sv. Josipa za sve dobročinitelje Svetišta
Četvr., 18. svibnja	18.30 + Po nakani (al)
Petak, 19. svibnja	18.30 + Po nakani (al)
Subota 20. svibnja	16 VOJNOVAC: Po nakani (al) 18.30 + Marija Juričić (30. dan); Ivka i Ivan Franjković Vanja; Robert i ob. Neralić; ob. Božičević Matijac; Josip Franjković; Marija i Božidar Jedvaj; Zdravko Božičević; Zlatko i Tomo Bogut.
21. svibnja 6. vazmena DAN GOSPODNJI	10 SVETIŠTE: Misa za narod 12 CEROVNIK: + Nikola Luketić 17 SKRADNIK: + ob. Franjković; Nikola Luketić.

350

"Dakle, preporučujem prije svega neka se obavljaju prošnje, molitve, molbenice, i zahvalnice za sve ljude, za kraljeve i sve koji su na vlasti, da provodimo miran i spokojan život u svoj bogoljubnosti i ozbiljnosti." (1 Tim 2.1-5.)

Gospodine Isuse Kriste, Kralju neba i zemlje! Objavljuješ nam se kao Put, Istina i Život. Pozivaš nas preko svog učenika Timoteja moliti „za sve koji su na vlasti“. To redovito i činimo. Ovaj tjedan kad su „razvlašćene“ naše općine i županije, osobito te želimo moliti „za ljude koji će doći na vlast“ na idućim izborima. Hvala ti na daru slobode izbora osoba i programa u kojima vidimo mogućnost izlaska iz naših poteškoća. Osjećamo, Gospodine, odgovornost koju stavljaš pred nas svakog pojedinačno. Molimo te, pomoz nam svojim Duhom prepoznati one koji žele služiti narodu te biti na tvom putu istine i života. Vjerujemo kako je čudesna snaga molitve! Jer po njoj ti Isuse ozdravljaš srca ljudi, a zdravi ljudi mogu izgrađivati zdravo društvo! Hvala ti, Bože, što si nam u mnogim teškoćama pritekao u pomoć te nismo bili zgaženi i uništeni. Zlo u sebi i oko sebe možemo pobijediti samo kad Tebi dajemo prostora u svome životu - **molitvom**. Molimo te stoga, Isuse, za svoju zajednicu i sve njezine žitelje neka ustraju u vjeri i nadi kako je tvoja dobrota neograničena. Vapimo ti za obnovom ranjenih duša, pronevjenih povjerenja, propuštenih prilika, izgubljenih nada... Potakni nas svojim Duhom da ne ostanemo ravnodušni i smireni gledajući kako se u besćenju uništava naša domovina. Spasi nas ti koji su Put, Istina i Život...

GOSPO OD ČUDESA, Majko naše prošlosti, budi nam majkom naše sadašnjosti i budućnosti sa Sv. Josipom, našim nebeskim zaštitnikom. Izručujemo vam i posvećujemo Crkvu i narod u domovini i po svijetu raseljen. Vi znate sve naše nevolje. Molimo za sve klonule i očajne, posređujte za braću i sestre koji vjeru izgubiše, koji se više ne znaju nadati. Molimo vas to u ime Isusa Krista i zasluga Njegove predragocjene krvi. Amen.

9. UTORAK Sv. Anti Padovanskom: Sretni sv. Ante! Ti si cijelo svoje tijelo bio Bogu za žrtvu prikazao i po tom zaslužio da Isusa u obličju premilog djeteta u svoje ruke primiš, zagrliš i svojim čistim usnama poljubiš. Po onoj neprocjenjivoj slasti, koju si pri tom uživao, molim te, da pogledaš na ovo moje bolesno osjetilo ili organ, po onoj ljubavi, koju si imao prema božanskom djetetu Isusu, smiluj mi se kao svomu bolesnom šticićeniku i izbavi me iz ovoga moga bolesnoga stanja. Ravnaj mojim osjetilima i udovima, da umrem svijetu i budem čisti hram Božji, te da zdravim tijelom, ako to Bog hoće, privinem uz Isusa moga. Amen.

Izdavač: pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa.ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

14. svibnja 2017. • 5. USKRSNA • God. VIII. • br. 20 (350)

Ja sam put, istina i život!

Čitanje svetog Evandelja po Ivanu: U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: »Neka se ne uznemiruje srce vaše! Vjerujte u Boga i u mene vjerujte! U domu Oca mojega ima mnogo stanova. Da nema, zar bih vam rekao: "Idem pripravit vam mjesto"? Kad odem i pripravim vam mjesto, ponovno ću doći i uzeti vas k sebi da i vi budete gdje sam ja. A kamo ja odlazim, znate put.« Reče mu Toma: »Gospodine, ne znamo kamo odlaziš. Kako onda možemo put znati?« Odgovori mu Isus: »Ja sam put i istina i život: nitko ne dolazi Ocu osim po meni. Da ste upoznali mene, i Oca biste moga upoznali. Od sada ga i poznajete i vidjeli ste ga.« Kaže mu Filip: »Gospodine, pokaži nam Oca i dosta nam je!« Nato će mu Isus: »Filipe, koliko sam vremena s vama i još me ne poznaš?« »Tko je vidio mene, vidio je i Oca. Kako ti onda kažeš: 'Pokaži nam Oca'? Ne vjeruješ li da sam ja u Ocu i Otac u meni? Riječi koje vam govorim, od sebe ne govorim: Otac koji prebiva u meni čini djela svoja. Vjerujte mi: ja sam u Ocu i Otac u meni. Ako ne inače, zbog samih djela vjerujte. Zaista, zaista, kažem vam: Tko vjeruje u mene, činit će djela koja ja činim; i veća će od njih činiti jer ja odlazim Ocu.« Riječ Gospodnja (Iv 14,1-12).

On i Otac su jedno

Do spoznaje da se Bog učinio vidljivim u Isusu, učenici imaju daljnji put. On sam je objavio Oca na način, kako on živi, u istini svoje riječi i u novom životu kojeg daruje. Pri tome nam je on tako blizu. Isus je živio život čovjeka, radio je za svoje životne potrebe, iskusio radost i patnju, bio iskušavan (usp. Mk 1,13) i umro smrću na križu. On nam pokazuje Oca u svakidašnjim stvarima života, tamo, gdje možemo susresti Boga. Odlomak evandelja završava kako je i počeo, s Isusovim pozivom na produblivanje vjere. Njemu je stalo do spoznaje dubokog jedinstva između Njega i Oca. Tko ga susreće skeptično, treba u najmanju ruku naći vjeru na temelju djela. I ta djela, kaže Isus, može vjerujući u daleko većoj mjeri ispuniti. Gdje je Isus nahranio nekoliko tisuća, vjernici mogu dati hrane milijunima; gdje je Isus izlječio nekoliko bolesnih, vjernici mogu organizirati širom svijeta mrežu medicinske opskrbe za one koji trpe; i tamo gdje je Isus vratio u život dvojicu ili trojicu mrtvaca, vjernici mogu po svojoj velikodušnosti darovati milijunima ljudi novu hrabrost za život i nove perspektive. Isusovo snažno otkupiteljsko djelo nalazi umnogostručenje po njegovim učenicima u svim vremenima. On i Otac su jedno. Da, Isus Krist je stvarno put: jer Bog je u utjelovljenju svoga Sina sagradio most prema nama, i mi trebamo stupiti na taj most ako želimo doći k njemu. Fra Jozo Župić

II. NEKE KLJUČNE TOČKE U TRENUTNIM KULTURALNIM I POLITIČKIM RASPRAVAMA

2. Građansko se društvo danas nalazi u složenom kulturalnom procesu koji pokazuje svršetak jednog razdoblja i nesigurnost zbog početka nečega novog što se pomalja na obzoru. Velika postignuća našeg doba pokazuju čovjekov napredak u dostizanju životnih uvjeta primjerenijih čovjekovu dostojanstvu. Porast odgovornosti prema zemljama koje su još uvijek na putu razvoja nesumnjivo je znak od velike važnosti, koji pokazuje sve veću osjetljivost za opće dobro. Zajedno s tim, ipak, ne mogu se prešutjeti stvarne opasnosti koje određena stremljenja u društvu promiču kroz zakonodavstva, niti se smiju zanemariti posljedice koje će to imati po buduće naraštaje.

Etički pluralizam je neprihvatljiv: Danas je na snazi svojevrsni kulturalni relativizam što se jasno očituje u teoretskoj razradi i obrani etičkog pluralizma, koji opravdava dekadenciju i napuštanje razlogâ i načelâ naravnog moralnog zakona. Slijedom tog stremljenja nije neobično, nažalost, čuti u javnosti izjave u kojima se tvrdi da je taj etički pluralizam sâm preduvjet za demokraciju. Kao rezultat, građani za vlastita moralna opredjeljenja traže potpunu autonomiju dok zakonodavci smatraju da poštuju tu slobodu odlučivanja donoseći zakone koji ne uzimaju u obzir načela naravne etike popuštajući tako pred određenim prolaznim moralnim i kulturalnim usmjerenjima, kao da bi sva shvaćanja života bila jednako vrijedna. Istodobno, prijetvorno se poziva na vrijednost tolerancije kada se od većine građana, među njima i katolika, traži da svoj doprinos društvenom i političkom životu – putem legitimnih sredstava koja su u demokraciji svima dostupna – ne zasnivaju na shvaćanju osobe i općeg dobra koje smatraju istinitima i ispravnima.

Pošteno i pravedno je ono što priznaje i poštuje stvarne i cjelokupne čovjekove potrebe i interese: Sama povijest 20. stoljeća pokazuje kako su u pravu oni građani koji prepoznaju pogrešnost relativizma i, zajedno s tim, shvaćanja da ne postoji moralna norma ukorijenjena u narav ljudskog bića, koja mora voditi naše shvaćanje čovjeka, općeg dobra i države.

3. To relativističko poimanje pluralizma, naravno, nema ništa zajedničko s legitimnom slobodom građanâ katolikâ da među političkim mišljenjima izaberu ona koja su spojiva s vjerom i naravnim moralnim zakonom i koja se prema njihovu kriteriju najbolje podudaraju sa zahtjevima općeg dobra. Politička sloboda nije i ne može se temeljiti na relativističkoj ideji da su sva poimanja čovjekova dobra jednako istinita i vrijedna, već, radije, na činjenici da su politička djelovanja, korak po korak, upravljena što konkretnijem ostvarenju istinskog dobra čovjeka i društva u određenom povijesnom, zemljopisnom, gospodarskom i kulturalnom kontekstu.

Prava demokracija ne prihvaća nikakvu nepravdu: Iz specifičnosti zadaća koje treba ostvariti i različitosti okolnosti općenito proizlazi pluralnost političkih usmjerenjâ i rješenjâ. Nije zadaća Crkve izložiti konkretna rješenja – a još manje predlagati pojedina

rješenja kao jedina prihvatljiva – za ovozemna pitanja koja je Bog prepustio slobodnom i odgovornom sudu svakog pojedinca, premda je njezino pravo i dužnost izreći moralne sudove o svjetovnim pitanjima kada se to traži od vjere ili moralnog zakona. Ako kršćani moraju »u uređenju vremenitih stvari priznati kao legitimna mišljenja koja se međusobno razlikuju«, jednako tako su pozvani odbaciti, kao štetno za demokratski život, shvaćanje pluralizma koje se zasniva na moralnom relativizmu. Demokracija naime mora počivati na istinskim i čvrstim temeljima, to jest neopozivim etičkim načelima koji po svojoj naravi i svojoj ulozi predstavljaju sam temelj društvenog života. Na razini konkretnog političkog djelovanja općenito mogu postojati različite političke stranke u kojima katolici mogu djelovati kako bi ostvarili – osobito kroz parlamentarna zastupanja – svoje pravo i obvezu da doprinose izgradnji građanskog života svoje zemlje.

Ispravno shvaćanje osobe temelj je uspješne demokracije: Crkva je svjesna da demokracija s jedne strane na najbolji način izražava izravno sudjelovanje građana u političkim odlukama, a s druge je moguća samo u mjeri u kojoj ima u svom temelju ispravno shvaćanje osobe.

Sudjelovanje katolika u političkom životu ne smije ničim ugroziti to načelo, jer bi se u suprotnom zanijekalo kršćansku vjeru u svijetu i unutarne jedinstvo i dosljednost samih vjernika. Demokratsko ustrojstvo na kojem se suvremena država nastoji izgraditi bilo bi poprilično krnje ukoliko u njegovu središtu ne bi bila osoba. Poštivanje je osobe to koje demokratsko sudjelovanje čini mogućim. Kao što uči Drugi vatikanski koncil, zaštita »prava osobe jest, naime, nužan uvjet da građani, bilo pojedinačno ili udruženi, mogu aktivno sudjelovati u životu i upravi javnih poslova«.

Nedopustivo je podupirati i glasati za nepravedne programe i zakone: U tom se kontekstu mora napose spomenuti da ispravno oblikovana kršćanska savjest ne dopušta ikome da svojim glasom podupire političke programe ili pojedini zakon koji proturječe temeljnim sadržajima vjere i morala. Kršćanska vjera čini nerazdjeljivu cjelinu i nedopustivo je izdvojiti ijedan njezin sadržaj na štetu cjeline katoličkog nauka. U političkom zauzimanju za jedan određeni vidik društvenog nauka Crkve ne iscrpljuje se odgovornost pojedinca za opće dobro. Niti katolik smije misliti kako može na drugog prenijeti tu svoju kršćansku odgovornost. Ta zadaća proizlazi naime iz evanđelja Isusa Krista, tako da se istina o čovjeku i svijetu naviješta i u djelo provodi. Kada političko djelovanje dolazi u dodir s moralnim načelima koja ne dopuštaju ukidanja, iznimke ili kompromis, tada zauzetost katolika biva još izraženija i pod teretom veće odgovornosti. Kada je riječ o *temeljnim i neotuđivim etičkim zahtjevima*, vjernici moraju znati da je u pitanju sama bit moralnog reda, koji se tiče dobra osobe u cjelini.

Samo je jedna istina — samo je jedna stvarnost: Nešto je sasvim drugo pravo i dužnost građana katolika, kao i svih ostalih građana, da iskreno traže istinu i promiču i brane dopuštenim sredstvima moralne istine koje se tiču društvenog života, pravednosti, slobode, poštivanja života i ostalih prava osobe.

Živjeti i djelovati po svojoj savjesti: Živjeti i djelovati po svojoj savjesti u političkim pitanjima nije ropsko pokoravanje stajalištima koja nemaju veze s politikom niti neka vrsta konfesionalizma, već način na koji kršćani daju stvarni prinos da, kroz politički život, društvo postane pravednije i primjerenije dostojanstvu osobe.

